

ARNHEMSE SCOURANT.

WOENSDAG 29 SEPTEMBER.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal wekelijks wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is f 1.00, en voor elken regel boven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Brittenslandsche berigten.

ITALIË.

Rome, 26 sept. Terwijl hier te lande alles steeds vol ijver voor de nieuwe ontwaakte nationaliteit is, ziet men te Napels de zaken geheel anders in. — Een boer uit de provincie Ascoli, *Sirchirillo* genaamd, had zijnen knevel gelijk alle onderdanen van *Pius IX* laten groeijen en had eene Napolitaansche markt-plaats *Nereto* bezocht. Eenige koninklijke soldaten pakten hem op en lieten hem denzelfden op de volle markt droog afscheren. — De tijdingen uit het koninkrijk zijn overigens vrij verward.

Turin, 20 sept. Uit Rome is een eigenhandig schrijven van Zijne Heiligheid aan den keizer en een tweede aan de keizerin *Maria Anna van Oostenrijk* afgekonden, om het geschil over *Ferrara* tot wederzijdsch genoegen te vereffenen. Men keesterde te Rome de hoop, dat de woorden van den paus hun doel niet missen zouden, en geloofde te men daarop te mogen rekenen, dat de bezetting van den graaf van *Zassow* met deze verwachting overeenstemt. Naar men verneemt, moeten de jongste voorstellen van Rome en evenzoo het laatste antwoord van den kardinaal secretaris van staat van den 4den deser het eigenlijke geschilpunt over het regt van bezetting van *Ferrara* onaangeroerd laten, en alleen strekken om het feitelyke status quo, gelijk het voor de laatste garnisoens-versterking was, te herstellen, en wel zoodanig, dat de bezetting der wachtposten van de stad niet door de burgerwacht, maar door de geregelde manschap uit de Zwitsersche troepen zou geschieden, ten einde aldus niet alleen alle anders mogelijke botsing voor te komen, maar ook de goede verstandhouding tusschen de wederzijdsche bezettingen te verzekeren.

Men vreesde zich, dat Oostenrijk wel zal inwilligen.

Livorno, 27 sept. Men zou verwacht hebben, dat er, na de groote beweging en opschudding onder onze bevolking, vaween zonden ontstaan zijn. Doch nauwelijks had de benoemde commissie openlijk bekend gemaakt, dat zij afgedaan had en alles weder op de overheden overging, of ieder legde ook de kokarden en listen af, de vergaderingen op straat namen een einde, en alten hervatenden hunne gewone bezigheden. In plaats van de gewoene ongeregeldeheden schijnt een veel vastere geest van orde te heerschen te zijn. Het sedelyke gevoel is geklommen terwyl de zinnelooze dwaasheid is. Het betere deel houdt de wacht dat men geene ongeregeldeheid begeeft, welke men aan het liberalismus zonde wijten. Het eenigste voorval in onze stad in de laatste dagen was, dat men in den schouwburg de politie-beambten niet toelaten wilde. Heden is het reglement van de burgerwacht vericheuen. Het voldoet niet, omdat men er weder teruggang in meent te bespeuren. De wouverein behoudt zich namelijk voor, om de burgerwacht naar welgevallen te kunnen schorsen; ook blijven de geweren niet in handen van burgers, maar ze moeten bij de kapiteins getragt worden.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 24 sept. Het dagblad van Bologna, hetwelk altijd onder meer of mindere gestrengte censuur staat van de pauselyke overheden, maakt eenige scherpe aanmerkingen over het gebeurde in Livorno en in Florence. De schryver oordeelt, dat men had behooren te wachten, tot dat de Toskaansche regering, die de instelling eener burgerwacht

had toegerogd, aan deze belofte had voldaan, en in elk geval wettige middelen had moeten aanwenden, om haar aan deze belofte te herinneren, maar nimmer zijne toevlugt nemen tot volks-oploopen, vermits de geschiedenis te dikwerf reeds heeft bewezen, dat de menigte, welke bemerkt, dat men voor haar geweld terugwikt, spoedig eene ondragelyke heerschappij uitoefent. — Intusschen heeft de regering van Toscane de instelling van de burgerwacht zoo onschadelijk mogelijk gemaakt, door de benoeming van al de gezaghebbenden, zonder onderscheid, aan zich te behouden, en aan niemand wapenen in handen te geven, dan aan de zoodanigen, aan welken die, nithoofds van hunnen stand in de maatschappij, kunnen worden toevertrouwd.

— Volgens de *Berliner Nachrichten* heeft men te Berlijn met geneegen de strenge maatregelen opgemerkt, die sinds eenigen tijd door den politie-president *von Ministoki* ten opzichte der openbare sedelykheid genomen, en met vereischte strengheid ten uitvoer gelegd zijn. Naar hetgeen men niet alleen des avonds, maar zelfs bij helder lichten dag op straat zag gebeuren, moest het nut van den maatregel, om geene publieke huizen meer te dalden, op zijn minst zeer twijfelachtig schijnen, en de burgerij zal er den president der politie zeker dankbaar voor zijn, dat hij eindelijk besloten heeft de onsedelykheid, welke sedert eenigen tijd met ergerlyke schaamteloosheid begaan werd, door strenge en doortastende maatregelen tegen de talryke dienareessen der Straat-Venus, paal en perk te stellen. De statistiek moet, zooals wij hooren, een zeer ongunstig resultaat geven voor den tegenwoordigen toestand der zedelykheid van Berlijn, in vergelyking van den tijd toen de publieke huizen geduld werden.

OOSTENRIJK.

Weenen, 25 sept. Naar men hoort, heeft de zaak van *Ferrara* eenen gunstigen keer genomen, en mag men eene spoedige schikking te gemoet zien. De heer van *Uzedom*, Pruisisch gezant bij den pauselyken stoel, die in Opper-Italië eene bijeenkomst met zijnen monarch gehad heeft en hem op de terugreis naar Duitschland vergezelde, is hier aangekomen, en heeft een eigenhandig schrijven van Z. M. den koning van Pruisen medebracht. Hij zal eerstdaags naar Rome wederkeeren.

ENGELAND.

Londen, 25 sept. Een der ministeriële bladen bestrydt vrij hevig het denkbeeld, door eenige ultra-hervormers opgevat, om een wetsstel te doen tot het voortaan bezoldigen van de Parlements-leden. In ouden tijd was zulks geschied; doch het gemis van bezoldiging had sedert de ware belangstellenden in de zaken des lands niet weerhouden naar de betrekking in het Parlement te dingen.

— De jury heeft een streng, maar algemeen als zeer regtvaardig geroemd oordeel geveld in de zaak van de stoomboot *Cricket*, onlangs op de Teems gesprongen, en waarbij verscheiden menschen het leven verloren hebben. De ingenieur *Clarke*, die te fel gestookt heeft en op de aanmerkingen deswege niet lette, en in andere punten onachtzaam is geweest, is aan manslag schuldig geoordeeld, terwijl twee andere personen scherpe geping van de jury hebben becloopen. Men hoopt, dat dit voorbeeld de eigenaars en ingenieurs op deze binnenvaart, waarbij het leven van honderde menschen elk oogenblik op het spel staat, wat bedachtzamer zal maken.

— De *Times* neemt uit de vlugt van den hertog

van *Lucca* uit zijne staten aanleiding tot een bijtend verloop, waaraan echter vooral een vreesdende vinnigheid tegen de Bourbons doorstraalt. Het blad zegt, dat terwijl een tak van dat stamuis Spanje tracht te bemagtigen, een ander, wat minder be- teekenend, zijne landen verliest. De *Times* geloofte echter niet, dat het evenwigt er zwaar door lijden zal en ook de bevolking van *Lucca* er juist sulc een groot verlies bij heeft.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 sept. De aartsbisschop van Parijs heeft bij een mandement geboden uitgeschreven voor paus *Pius IX* en voor den goeden uitslag zijner hervormingsplannen.

— Uit Bern schrijft men van den 20sten: De wapeningen duren voort. Een honderdtal officieren zijn te Bern bijeengekomen, om daar in den wapenhandel onderwezen te worden. Vier kompagnieën artillerie zijn naar Toun gezonden, om daar vuur-exercitiën te doen. Alle zaken staan volkomen stil, zoodat alle standen daardoor seer lijden. De aankomst van lord *Minto* heeft te Bern veel sensatie verwekt. Na eene bijeenkomst gehad te hebben met den heer *Peel*, heeft hij een lang bezoek gebragt aan den bonds-president, den heer *Ochsenslein*, die eenige uren later hem een tegenbezoek bragt. Elke partij legt deze gebeurtenis naar hare wijze van zien uit; wat het zekerste echter schijnt, is, dat hij den president zijne wenschen kenbaar maakt voor het behoud van den vrede in Zwitserland. Op den avond van den 20sten is lord *Minto* naar Turijn en Rome vertrokken.

— De stoomboot *Ze Rhamses*, die den 21sten te Marseille is aangekomen, heeft het bericht aangebragt, dat bij het doorvaren van de Straat van Messina eene kanonnade was gehoord in de rigting van Reggio. Dit bericht kon aanleiding geven tot het gerucht, dat de opstandelingen wederom Reggio waren binnengetrokken. Volgens het zeggen van eenen reiziger van Barri, moeten de opstandelingen zich van een sterk detachement koninklijke troepen meester gemaakt hebben. Ook *Lucca* moet aan den opstand deel genomen hebben.

— De berigten uit Weenen, welke inhielden, dat de regering zich soude bedienen van het kapitaal, hetwelk ter zijde was gelegd, ten behoore der ijzerbanen, om te voorzien in de onkosten der buitengewone maatregelen, welke de toestand van Italië vordert, hebben gisteren ongunstig ter beurse alhier gewerkt. Heden zijn de berigten gunstiger en verzekert men, dat de genoemde regering op deze zaak is teruggekomen. Men scheen in Weenen geroed, om het bewind van Napels, des gevorderd, gewapenderhand te hulp te komen.

BELGIË.

Brussel, 26 sept. Men verneemt, dat de heer *Leclercq* zijn ontslag heeft ingediend als gevolmachtigd buitengewoon gezant te Rome. De redenen van dit ontslag zijn voor alsnog onbekend.

† **Brussel, 26 sept.** Ten 10 ure hebben de zanggezelschappen zich in de *Eglise des Augustins* vereenigd, en, naar ik verneem, heeft het gezelschap van *Mons (Bergen)* den eersten prijs behaald.

— Ten elf ure zijn de paarden-wedloopen begonnen. De prijzen zijn: 1o. Eene vaas van in het vuur verguld zilver, gegeven door de koningin; 2o. een prijs van de stad Brussel, ter waarde van 4,000 franken; 3o. een prijs van de maatschappij ter aanmoediging, enz., ter waarde van 2,000 franken; 4o.

een prijs van de maatschappij ter aanmoediging, en ter waarde van 1500 franken.

— »Ten twaalf ure hebben zich de boogschutterijen enz. op de *Place du vieux-marché-aux-grains* vereeuigd, en zijn, een half uur daarna, door de *rue de St. Cathérine*, de *marché-aux-poissons*, de *marché-aux-Poulets*, de *Petite* en *Grande rue de Beurre*, vergezeld van een eskorte en vooraf gegaan door een muziek-korps, naar de *Grand Place* gelogen, waar de uitdeeling der prijzen plaats heeft gehad.

— »De *Boulevard Botanique* was ten 7 ure geillumineerd. Het was, bergopwaarts, een heerlijk gezicht.

»Op de *Place du Vieux-Marché* heeft ten 7 ure het 2de en laats'e *Bal populaire* plaats gehad, dat druk bezocht was, terwijl, ten negen ure, bij het *Park*, eene *fête champêtre* is gegeven.

— De dichter *Borain* vaart, in een gedicht, heden geplaatst in den *Argus*, hevig uit tegen het vieren der september-feesten. Zoo de geesten der gesneevelden, in de septembertagen van 1830, zegt hij eens korrezen, hoe zonden ze nederzien, op een volk, dat door hen de vrijheid is gegeven, en dat er zulk een gebruik van maakt; dat de dagen van 1830 viert door kaatspartijen, boogschietertijen, enz.

»De dichter *Borain* is de *Barbier* van België. schoon hij diens vorm niet heeft aangenomen »

Binnenlandsche berigten.

's *Gravenhage*, 27 sept. Heden is er eene plegtige algemeene openbare zitting van het provinciaal hof in Zuid-Holland gehouden tot installatie van den heer *mr. J. Crans*, als raadsheer in dat hof. Onderscheidene leden van andere regterlijke collegiën, een aantal heeren advocaten en procureurs en eene talrijke menigte woonden die plegtigheid bij.

De procureur-generaal bij het hof, de heer van *Hemert*, hield te dezer gelegenheid eene toepasselijke aanspraak, waarin hij de smartelijke verliezen herinnerde, die het provinciaal hof bereids getroffen heeft en waarvan inzonderheid gevoeld werd de laatste slag, die aan hetzelfde is toegebracht door het overlijden van den heer *mr. M. J. Pauw*, een man, rijk in kennis en ondervinding, uitmuntende in verstand en oordeel; gesproken uit een oud Hollandsch geslacht en die zijne onderscheidene ambtsbetrekkingen steeds met de grootste waardigheid vervulde en waarbij hij steeds de grootste kundigheden en ijver aan den dag legde. Zoo vervulde hij de betrekking van officier bij de rechtbank van eersten aanleg alhier, vervolgens die van lid van het voormalig hoog-geregtshof en daarna van raadsheer in het hof. De procureur-generaal roemde in de hoogste mate 's mans rechtchapenheid en gemoedelijke onpartijdigheid, die de heerschende kenmerken van zijn karakter uitmaakten; de grondigheid zijner opgegaarde kennis; hij strekte het collegie steeds tot sierraad, en zijne kennis en ondervinding was voor hetzelfde van wezenlijk groot nut. Bewonderenswaardig was zijn ijver en talent, om de schijnbaar meest omslagtige en meest ingewikkelde gedingen tot de grootst mogelijke eenvoudigheid terug te brengen en van allen noodloozen omhaal te ontdoen, zoodat hij het juiste punt wist op te sporen, op welke beslissing het eigenlijk aankwam, en dat hem ook nooit ontging. Zijn ijver, werkzaamheid, aangename omgang en dienstvaardigheid heeft een ieder kunnen gadeslaan en ondervinden. Dit alles maakt, dat zijne nagedachtenis nimmer bij het hof zal verloren gaan, maar dat hetzelfde ook steeds in dankbare erkentelijkheid en in eerbied zal worden gehouden. De procureur-generaal wenschte daarop den heer *Crans* geluk met de vereerende keuze des konings, die op hem gevallen was. Hij hoopte, dat hij lange de plaats moge bekleeden en de voetstappen mogt volgen van zijnen waardigen voorganger, waardoor het geleden verlies voor het hof zou worden vergoed. Ten slotte requirerde de procureur-generaal de voorlesing van de stukken, tot deze benoeming betrekkelijk.

Nadat dit had plaats gehad, hield ook de president van het hof, de heer *mr. J. A. Brand*, eene toepasselijke aanspraak, waarin hij te kennen gaf, dat de oorszaak dezer plegtige algemeene vergadering het hof op nieuw moest herinneren aan het overlijden van eenen man, die onderscheidene regterlijke betrekkingen met lof, met ijver, met nauwgezetheid heeft vervuld en die steeds der magistratuur

tot eere heeft verstrekt; die steeds afkeerig van allen eigenwaan, die de grootst mogelijke zedigheid betoonde, niettegenstaande hij rijk was aan velelei kennis en groote ondervinding en wiens edel hart en gezindheid algemeen hoog geschat werden. Van daar daar dan ook, dat zijne groote verdiensten, zijne ijver, zijne hulpvaardigheid, immer hoog zijn en zullen worden gewaardeerd. Hij, voorzitter, inzonderheid, zal steeds met levendige erkentelijkheid den man herdenken, aan wien hij zoo vele blijken van hulpvaardigheid en vriendschap heeft mogen ondervinden en die daarvan de meest doorgaande blijken heeft ontvangen bij de langdurige ongesteldheid, waaraan hij heeft geleden. Vervolgens wenschte ook hij, voorzitter, den heer *Crans* geluk met de uitstekende onderscheiding, door den koning hem bewezen, door hem tot raadsheer in het hof te benoemen, waarmede hij hem ook namens het hof hartelijk geluk wenschte. Die onderscheiding zou ook in de schatting des benoemden moeten verhoogd worden, doordien hij eenen man opvolgt, wiens uitmuntende hoedanigheden en edel karakter hij kortelijk zoo even had geschat. Het hof weet, dat verlies te beseffen, maar weet ook te waarderen den man, die geroepen is dat verlies te lenigen en die gedurende meer dan een derde van eene eeuw de praktijk met roem heeft uitgeoefend. De president verklaart den heer *Crans* als raadsheer in dit hof plegtig geïnstalleerd en verzoekt denzelfden in deze algemeene vergadering zitting te nemen, terwijl hij voortaan in de Tweede Kamer van het hof plaats nemen zal.

De heer *mr. Crans* neemt daarop zitting, waarna de algemeene vergadering wordt gesloten en uiteengaat.

— *Z. M.* heeft dezer dag benoemd:

Tot gouverneur der provincie Overijssel den heer *mr. G. J. Bruce*, lid en laatste voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; tot lid van den raad van state den heer *J. D. graaf van Rechteren*, aftredend gouverneur der provincie Overijssel, en tot staatsraad in buitengewone dienst den heer *mr. D. W. G. J. H. baron Brantsen van de Zijpe*, lid van het collegie van gedeputeerde staten van Gelderland, laatste interim belast met de functiën van gouverneur der provincie.

Rotterdam, 27 sept. Wij vernemen, dat in de vergadering van het algemeen bestuur der Nederlandsche Rijn-spoorweg-maatschappij, den 25sten dezer te Amsterdam gehouden, de bestekken aangenomen zijn, voor de aardebaan van Utrecht naar de Maas, de aardewerken aan het station en aanhoorigheden te Rotterdam, de aardewerken aan het station te Utrecht, bruggen en duiken, tot afloop van het polderwater, de beweegbare bruggen over de haven der Marijke en het Boerengat, de bruggen in den Zuidplaspolder, die over de Goawe, over den Leidschen Rijn bij Harmelen, de verbreding der brug over den Rijn te Utrecht, en een atelier op laatstegenoemde plaats; ten einde met de aanbesteding dezer werken onmiddellijk voort te gaan, zoodra de ontteigening van alle daartoe noodige gronden zal volbragt zijn, waarmede men op dit oogenblik bij minnelijke schikking tot op 3½ gedeelte is gevorderd.

Groningen, 25 sept. Zijn de stembiljetten in 's Hage eerst 22 september geopend, hier nog drie dagen later. Bij die opening op heden is gebleken, dat professor *P. Hofstede de Groot* de meeste, dat is, 169 stemmen op zich verenigd heeft; die zijn hooggel. het meest nabij kwam was de heer *J. de Sitter*, welke 91 verkregen heeft; de overigen hadden allen veel minder stemmen. Met zulk eene aanzienlijke meerderheid is vroeger ter dezer stede nog niemand voor het eerst gekozen (bij herkiezing stemmen hier de meesten gemakshalve de aftredenden): wel een blijk aan de eene zijde van de hooge achtting en het algemeen vertrouwen, dat de gekozene hier terecht geniet, maar aan de andere zijde ook van de meerdere samenwerking en het meerdere politieke leven, dat ook hier ter stede meer en meer ontwaakt; de liberale denkwijze van professor *de Groot* is toch in het gehele vaderland overbekend. Wij kunnen ons met deze keus inderdaad geluk wenschen. Er was thans ééne kiezerplaats hier te vervullen. (*H.-B.*)

Maastricht, 25 sept. Het schijnt, dat de wolven eenige gedeelten van Luxemburg verwoesten. In den nacht tusschen 16 en 17 dezer, zijn een troep dezer

wilde dieren, in de gemeente *Ervenville*, in schaapskooi gedrongen, en hebben daar 32 schapen gedood, en dat zoo stil, dat geen van de bewaander pachthoeve den roof bemerkte, welke zoo bij hen geschiedde. Van de 32 schapen zijn geheel en al verslonden.

OOSTINDIE.

Batavia, 24 juni. De maart- en april-mail hier eindelijk aangekomen, en zoo is de correspondentie met Europa per mail weder hersteld. Bij aankomst van de april-mail, schijnt het echter moeite gekost te hebben de brieven te Singapore krijgen. De Engelsche admiraal, die zich juist al bevond, heeft op zijne verantwoordelijkheid last gegeven de brieven af te geven, daar de agent van de maatschappij strikte orders had zo naar Hong-Kong mede te doen nemen.

— Van goederhand verneemt men, dat Zijne Excellentie de minister van staat, gouverneur-generaal besloten heeft zijne vaste residentie, zoo mede de gemeene secretarie en de directie der cultures in Buitenzorg naar Batavia over te brengen, zoodra noodige inrigtingen en schikkingen daartoe zullen gemaakt zijn.

De groote uitbreiding, aan de cultures gegeven; de toeneming van werkzaamheden, welke het onmiddellijk en het middellijk gevolg daarvan is; de ontwikkeling in andere opzigten aan Java en de belangrijke buitenbesittingen gegeven, gevoegd eindelijk bij de gevolgen eener versnelde gemeenschap met Europa, door middel van den overlandpost, hebben de volstrekte behoefte meer en meer doen gevoelen, dat het hoofd des bestuurs zijn vast verblijf houden in de hoofdstad van Nederlandsch Indië, waar de hooge autoriteiten en de chefs der verschillende departementen van algemeen bestuur allen vereenigd zijn. — Het is aan die behoefte des tijds en der omstandigheden, dat de landvoogd het offer brengt van het fraaije en om zijne aangenome en gezonde ligging te regt benoemd hotel en park van Buitenzorg te verlaten, hetwelk dus toekomstig, even als in vroegeren tijd, slechts nu en dan door Zijne Excellentie zal worden bezocht, hetzij om, er de koelere berglucht te genieten, hetzij om, er zich, met belangrijke arbeid kortstondig af te wenden.

— De *Javasche Courant* van 3 juli bevat de overeenkomst, welke tusschen den commissaris voor de vorstlanden, *mr. J. F. Watrave van Nes*, lid van den raad van Indië, daartoe gemogelijk door den gouverneur-generaal, en den *Sossohoenan Poekoe Wewono Senopati Ingalogo Ngadul Rachman Saydin Panotogomo VII*, is gesloten, omtrent de uitoefening der justitie en politie in het rijk van Soerakarta.

— Den 29sten juni heeft de gouverneur-generaal, de hoofdplaats Batavia verlaten, zich begevend naar Samarang, om van daar ook de meer westwaarts gelegen residentien van Java te bezoeken. Zijne Excellentie verliet in den namiddag ten vier ure zijn hotel op Rijswijk en begaf zich, begeleid door den vice-president van den raad van Indië en geescoteerd door een detachement kavallerie, naar het jaggad bij het water-establisement, nabij 's lands werf, alwaar Zijne Excellentie werd opgewacht en geëscoteerd door eenige hoofd-ambtenaren en hoofd-officieren in klein costume.

Bij het afsteken der sloep, waarin Zijne Excellentie zich bevond, is door de welkomst-batterij een salut gedaan van 21 schoten, hetwelk ter reede door het vlaggeschip is herhaald.

Kort na aankomst van Zijne Excellentie aan boord van de *Bromo*, heeft dit stoomschip, onder bevel van den kapitein-luitenant ter zee, *de Smit van den Broecke*, de reede van Batavia verlaten.

— Van goederhand vernemen wij, dat de berigten, van Ceylon aangebragt met het stoomschip *Merapio*, gekommaandeerd door den luitenant ter zee van *Hopgenhouck Tulleken*, ten volle bevestigen, dat de maatregel, ten gevolge waarvan de met de overland-mail uit Europa naar deze gewesten verzonden wissende brieven, niet meer te Singapore, maar te Hong-Kong zonden moeten worden afgegeven, van geheel administratieven aard is.

Uit dien hoofde heeft de directeur-generaal der postertijen op Ceylon dan ook geene de minste zwaarigheid gemaakt, om de voor deze kolonie bestemde brieven, welke met de mail van Mei uit Europa af-

...den zwaren, aan den kommandant van het
generaal-stoomschip af te gaven, en heeft die Brit-
sche hoofdmambenaar, zelfs op de meest welwillende
wijze, zijne medewerking beloofd, opdat de verzending
onzer brieven voortaan geen vertraag meer onder-
dervinde.

Met den schooner *Banka*, gevoerd door den
luitenant ter zee van de 1ste klasse, van *Foss*, den
22den juni van Padang ter reede van Batavia aan-
gekomen, zijn berichten ontvangen van den gelukki-
gen uitslag van eene door een gedeelte van Zt. Ma-
land, en seamagt ondernomene expeditie naar Poeloe-
Nias, tot tuchtiging der bevolking van eene in de
baai van Lagoandj, in de noordelijke afdeeling van
dat eiland gelezene kampong, welke sedert eenigen
tijd eene vijandige houding had aangeneemen, en niet
lang geleden getracht had eenen officier van het Indi-
sche leger, belast met het door van ophellingen al-
daar, met nog eenen Europeaan, die zich bij hem
bevond, van het leven te berooven.

De *Pekin*, een der nieuwe en groote stoomsche-
pen van de *Pentaur and Oriental Steam Navi-
gation Company*, hetwelk komende van China,
den 5den juli van Singapore de reis naar Ceylon
heeft voortgezet, ter overbrenging der brieven van
de landmail, heeft bij die gelegenheid te Singapore
als passagier ingenomen den heer *Brooke*, bekend
wegen de gebeurtenissen, welke in de laatste jaren
op de noordwestkust van Borneo hebben plaats ge-
had, alwaar hij, sedert juli 1839, meesten tijds
heeft verblijft-gehouden. Hij begeeft zich thans naar
Europa, doch met het voornemen, naar men ver-
zekert, om herwaarts terug te keeren.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — september.

Men leest in het *Journal des Debats*, van den
16den september:
„De redigeurs, welke de pogingen der reaction-
naries hebben een zeer eenvoudig middel, om die
pogingen magteloos te maken. Zij behooven slechts
het initiatief te nemen der verstandige hervormingen,
den voldoende te geven aan de gematigde meening:
dit middel is veel doeltreffender dan de hevigste
suitvallen tegen de liberalen.”
Zelfs na het gebeurde met de voormalige zuidelijke
provincieën des rijks, schijnt onze regering zulks
niet te kunnen bevalten.

Het *Journal de la Haye*, van den 12den dezer, be-
hield een artikel, overgenomen uit het Fransche week-
blad *Le Semeur*, en getiteld: *De la moralité des deri-
vains de la presse périodique; Over de zedelijkheid
der dagblad-schrijvers*. Het eersaam *Journal* heeft
echter, verduidelijkt daarbij te vermelden, dat gemeld
artikel, — waarin men zich verantwoordigt over
mannen, die, na des morgens de pen van den wijs-
geer en zedeleeraar te hebben gevoerd, dezelve des
avonds verwisselen voor de kaarten en de pistolen
van den ligtmis, — een der menigvuldige artikelen
is, welke de zedeloosheid van een aantal misstrijken
dagblad-schrijvers naar de onafhankelijke Fransche
pers heeft ingebreedt. De bedoelde mannen teek-
den de pen van den wijze verwisselen voor de
kaarten en de pistolen van den ligtmis, het zijn
de zoogenaamde *liberalen* DE BRAUVALLOEN en
VISCHEP DE ROUVERVILLE, die schreven in het ULTRA-
MINISTERIELE BLAD *L'Époque*.

Toen laatstgenoemde door de assises van Parijs als
valsche getuige was veroordeeld, hield hij het
laughartig duel, waarin de regier BRAUVALLOEN zijne
nederpartij had doorschoten, toen leverden, inspan-
derheid *Le Courrier Français* en *Le National* arti-
kels, gloeiende van verontwaardiging over die atom-
teriers, valsche edelheiden en valsche spelers, die zich
hommes de lettres noemden, omdat zij koninkw-
valden in de beoefende regeringspers.

Ware het dus een onafhankelijk Nederlandsch
blad geweest, hetwelk het bedoelde, wel geschreven
artikel van den *Semeur* had overgenomen, men
zou het begrijpen. Maar het ministerieel *Journal
de la Haye*!

Waartijk, dit ontbrak nog aan de onbeschaamd-
heid! de opvolger van LIBRI RASANO, de man die
in Nederland schrijft, gelijk in Frankrijk BRAUVALLOEN

en, als eenzijdig schreef, te hooren spreken over
de zedelijkheid der dagblad-schrijvers!

Men verneemt, dat er van wege de regering, die
vroeger den *travaux forcés* veroordeelden Itali-
aan, LIBRI RASANO, bezoldigde tot het redigieren harer
polemie, en die daartoe thans den Belg nog bezol-
digt, voorzagen gedaan zijn aan den voormaligen
redacteur der *Époque*, den wegens valsche getuige-
nis, naar de assises van Parijs verwezenen ROSEMOND
DE BRAUVALLOEN, om, mocht hij soms vrijgesproken
worden, of later op vrije voeten geraken, deel te
kopen nemen aan de vervaardiging van haar *Jour-
nal*.

Veelvuldig en van onderscheidene zijden heb ik hier
den wensch hooren uiten, dat de zoo belangrijke en
zoo voldoende artikelen, welke de *Arnhemse
Courant* laatstelijk leverde, onder het opschrift van:
*Nederlandsche beginselen van de zestiende en zeventi-
tiende eeuw en Nederlandse beginselen van de
negentiende eeuw*, afzonderlijk mochten worden her-
drukt en verkrijgbaar gesteld.

„Dergelijke ophoudingen en teregtwijzingen,” uit
de geschiedenis zelve geput en in hare eigene woor-
den medegedeeld, behoorden in een ieders handen
te zijn, en onder de schooljeugd zelve te worden
rondgedeeld.

Eene zeer belangrijke daadzak is het, dat al de
elf, door het *Handelsblad* aangepresene kandidaten,
tot vervulling der opgevallene kiezersplaatsen in
de hoofdstad, door de stemgeregtigden zijn benoemd.
Uit meer dan een oogpunt, is dit hoogst opmerkelijk.
Vooreerst blijkt daaruit, dat het zich openlijk kan-
didat stellen, dat bedoelde heeren algemeen bijval
heeft gevonden. Dit alleen reeds zou een verblijdend
verschijnsel zijn. Doch wat hetzelfde nog verblijden-
der maakt, het is de aard van het programma, of
liever van het politieke manifest, waarbij de be-
noeming hier, het een en de stemgeregtigden werd
bevestigd. Dat zoo energiek en uitmonnend gesteld
manifest der vrijzinnige Amstel-vereening (naar
men vermoedt), bevestigde en bewimpelde afkeuring
der regering, ter de benoeming, derhalve, der door
haar voorgestelde kandidaten kan niet anders wor-
den beschouwd, dan als het zegel, aan hare geve-
lene gehecht door de stemgeregtigden van de hoofd-
stad des rijks.

Bedenkt men nu, dat Noord-Holland de provincie
is, welke de minst vijandige en de meest behou-
dende leden aan de Kamer ziert, dan blijkt het,
hoe weinig overeenstemmend de stemgeregtigden van
Amsterdam, denken met de staten van Noord-Holland.
Bedenkt men nu verder, dat Amsterdam alleen,
vooral wanneer men gegoedheid en verlichting in de
schaal legt, als de beduidendste heeft van Noord-
Holland mag worden beschouwd, dan is er uit de
voorgeselde uitpraak der stemgeregtigden onloochen-
baar af te leiden, dat de meerderheid der staten
van Noord-Holland, in laatste tegenspraak met de
gevoelens der stemgeregtigde burgers, zoogenaamde
„valkverlegenwoordigers” beneemt.

Vindt nu het voorbeeld, zoo gelukkig te Amster-
dam gegeven, naalstig in het geheele land, dan
zal het, zonder de uiterste belagelijkheid, niet
meer mogelijk zijn van de heeren, die door de meer-
derheid der provinciale staten, in spijt der stemgere-
gtigde burgers, tot leden der Kamer worden benoemd,
te spreken, als van de „verlegenwoordigers des Neder-
landschen volks.” Hoogstens genomen, zal men ze
dan kunnen beschouwen als vertegenwoordigers van de
bevoordeelde, bekrompene of baatzuchtige meer-
derheid in de verschillende provinciale staten; als de
vertegenwoordigers van mannen, die, bij het uit-
brengen hunner benoeming, veel meer het behoud
der misbruiken, waarvan zij en hunne verwanten
leuen, dan het algemeen welzijn op het oog hebben.

Men weet dat Oostenrijk, om zijne bezetting der
stad Ferrara te rechtvaardigen, beweert, dat, onder de
uitdrukking *place* (in het Weener-traktaat gebesigd)
de stad begrepen wordt. De oude, geographische
woordenboeken, en ook in de Latijnsche taal, maken
wel degelijk onderscheid tusschen de stad en hare cita-
del. Zoo leest men, bij voorbeeld, in het lexicon van
RAUDRAND: „*Ferraria urbs ampla et arx habet pra-
munitam*,” hetgeen veel betekenend is, wanneer

men bedenkt, dat in de officiële Latijnsche vertaling
van het Weener-traktaat het woord *place* juist over-
gebragt is, door het Latijnsche *arx*.

Het hoofddoel van de pausselijke regering, *Il Con-
temporaneo*, van den 11den dezer, behelst de volgende,
allerwege behartigingswaardige, woorden:

„God liet de keus der toekomst (*la sulta dell' av-
venire*) in den vrijen wil der soevereinen: hun staat
het te bealissen, of het hun gevalt, in aanhoudende
vreesen te leven, onzeker van de getrouwheid van
gehuurd krijgsvolk, onzeker omtrent den weg dien
het volk zal inslaan, wanneer het de overhand be-
komt; of het hun gevalt, te leven met de ongerust-
heid van ongunstige politieke veranderingen in an-
dere staten; met de vernedering, om bevelen van den
vreemdling te moeten ontvangen; of het hun ge-
valt, het bloed der burgers te plengen ter bevredig-
ging der begeerlijkheid en der heerschheid van ho-
velingen; of hun het vooruitzicht aanslacht van aan-
de geschiedenis, en wat meer zegt, aan God re-
kenschap te moeten geven van het niet verrigte
goede, van het niet belette kwaad; dan of het niet,
nategendeel, aangenamer is, te leven met de zekerheid
van verdedigd te zullen worden door een geheel
volk, met de zekerheid, het vrij van gevaren te
vleiden lange eenen weg, met bloemen bestrooid;
onbeducht voor buitenlandsche veranderingen, niet
verlaagd door besochermende tuschenkomst, geen on-
derdanige slaven (*non umili schiavi*) der hovelingen,
maar met de fiere bewaetheid, van eene schoone blad-
zijde der geschiedenis te vullen, maar met de vreugde,
van eenmaal voor God te zullen verschijnen, onbe-
zoedeld met burgerbloed en gezegend in de dank-
bare gebeden der natie.”

Ingezonden stukken.

Over de noodzakelijkheid van twee ministers voor de eerediensten in Nederland.

De hervormde predikanten — geestelijken willen
ze niet genoemd zijn — hebben, ter gelegenheid van de
behandeling van het *placet* en van de begrotingswetten,
bittere pillen te slikken gehad, zonder dat ze eens de
eer van het verguldsel gemeten hebben. Het verwijt van
heerschaucht, hun gedaan, was zeker voor de meesten
niet onverdiend, al mag dan ter hunner verontschul-
diging pleiten, dat ze reeds in vroegeren leeftijd
als orakelen in de maatschappij worden begroot, —
de meesten door hunnen invloed, een dorp helpen re-
geren, en, indien zij door talenten, vooral uiterlijke,
uitmonnen, als halve goden begroot werden. Het is
waar, de meesten worden tot pane verheven, zelfs
door diegenen, die, na hunne verheffing, — als zij
hunne prerogatieven, — het zij dan getuimeld al of
niet, — doen gelden, er hen een bitter verwijt van
maken.

De vrijzinnige volkvertegenwoordiger, de heer
VAN DAN VAN ISSELT, heeft vooral den aanval gewaagd
en aangedrongen op de ministerieel bevoegdheid, om
het „*tot hiertoe, en niet verder*,” uit te spreken,
ofschoon wij met grond vermoeden, dat velen den
saurdeesem der autocratie zullen bemerken, waarvan
men zegt, dat die liberale man zou doortrokken
zijn, en dat vooral zou blijken, als hij een der mi-
nisterieel zetels innemen mocht.

Wat ons aangaat, wij willen eens toestemmen, dat
de minister de synodale vergadering moet bijwonen, —
liever onderschrijven wij het gevoelen, dat de minis-
ter buiten de leer moet blijven en alleen te waken
heeft, dat de staat geen nadeel lijde van de bemoei-
jingen en verordeningen van de gebede en geman-
telde heeren, — maar dan nog is het ons, in het sy-
teem van den heer VAN DAN VAN ISSELT zelve, onbe-
grijpelijk, hoe door hem de noodzakelijkheid kan
verdedigd worden van twee ministerieel van eeredienst
in Nederland. — Als de zorg zich uitsluitend — en
dat moet zij — moet bepalen tot het handhaven der
waarborgen van den staat, is dan de geloofsbijde-
nis van den minister niet onverschillig? en is dan
die taak te groot en die last te zwaar voor één
minister in een rijk van drie millieuen zielen?
Hoe zal men zich dan in Frankrijk rodden?
Hoe? Zouden de werkzaamheden te veel zijn voor
één ministerie, als de korte schets waarheid bevat — en
dat doet zij immers zeker, — door den heer ISSELT

in enkele trekken gegeven bij meer juiste en meer gehandhaafde vrijgevege beginselen. De heer KUIPERS heeft eenen verouderden naam gekozen, maar anders de juiste behoefte beter gesignaleerd en het zou onbegrijpelijk zijn, dat de vertegenwoordiging niet bij groote meerderheid had aangedrongen op de bezuiniging, te maken door eene notabele wijziging in deze twee overtollige ministeriën, als niet de eerbied overgroot ware geweest voor artikel 74 der grondwet.

De heer VAN DAM VAN ESSELT heeft, naar zijn zeggen, er waarlijk nog al wat voor over, om twee ministeriën van eeredienst in ons beperkt land te willen behouden, het eene om de protestantsche kerk!!! in bedwang te houden, — het andere om de geestelijke heeren in toom te houden. Die kerk??? moet zeker den ijzeren ketting behoeven? en welke toom wil de heer VAN DAM VAN ESSELT voor de geestelijke heeren? — De liberale volksman wil de hervormde kerk niet vrijlaten, anders zouden de tegenstanders des geloofs twifelen of zeggen, — »dat er bij ons geen éénheid en samenhang bestaat!» Fraai argument ter verdediging van twee ministeriën van eeredienst, — nog fraaijer te verwachten, als de heer VAN DAM VAN ESSELT zijne brochure het licht zal doen zien; ten betooge NB., »dat twee ministeriën van eeredienst in Nederland geen hors d'oeuvre's zijn, maar wel, dat zij zijn wezenlijke bestanddeelen van den staat.» Natuurlijk van den staat in Nederlandschen zin, niet waar? maar dan ook moeten de heeren ministers VAN BUIJEN en VAN SOËL getrouw betrachten, wat de heer VAN DAM VAN ESSELT hen met zoo veel warmte heeft op het hart gedrukt. — Als vele verstandigen den anders cordaten volksvertegenwoordiger ditmaal niet hebben kunnen begrijpen, zoo gelooven wij toch — er zijn althans redenen voor — dat de protestantsche predikanten en de roomsche geestelijken hem zullen canoniseren. — Dan later zal de man het wel weder goed maken.

Mynheer de Redacteur.

Wees zoo goed het onderstaande in uw eerstvolgend nummer eene plaats te verleen, wij zouden het reeds gadelijk hebben ingezonden, ware het niet, dat wij tot heden te vergeefs gewacht hebben op het in no 182 uwer conftant beloofde vervolg van de zoogenaamde recensie der Welkomstgroet van doctor HEIJN.

Een woord aan den heer A. Z., ongeroepen beoordeelaar van doctor HEIJN'S Welkomstgroet.

*C'est un parlant étrange, et qui trouve toujours,
L'art de ne vous rien dire avec de grands discours,
Dans les papiers qu'il tient on ne voit jamais goutte,
Et ce n'est que du bruit que tout ce qu'on écoute.*

MOLIERE — MISANTHROPE.

De krachtige, engemeene, lieflijke en doelmatige Welkomstgroet, welke door doctor HEIJN, op aanzoek, op herhaald aanzoek, van de leden der Arnhemse Liedertafel vervaerdigd is, bekoorde ieder, bezielde zelfs onze directie van maandag, dat de uitslag zijner compositie voorniker alorgelukkigst te noemen is. —

Wij waren niet weinig verwonderd, in de Arnhemse Courant aanmerkingen te vinden op denkbeelden en woorden, in dien Welkomstgroet vervat. Verwonderd, dat de Arnhemse Courant hare kolommen opstelde voor eenige ongegronde en hastelijke aanmerkingen op een werk van de HEIJN, dat van zijnen kant niets anders was dan eene godheid, beleefdheid, welwillendheid, aan de Arnhemse Liedertafel bewezen.

Maar wij waren vooral verwonderd over den criticus, die niet gevoelde, hoe dergelijke uitboezemingen meer van de gemoedelijke, dan van de verstandelijke zijde moeten opgevat worden; en dat, waar opgetogenheid, luid vreugdebeton plaats heeft, en gevoel van grootheid en vereeniging tot een edel doel staat vervuld te worden, dan die krachtige Welkomstgroet niet wijs, niet afgemeten, vooral niet redenderend moet wezen. Dat het, in allen gevallen, onhandig, ja zelfs zeer ongepast is, soedanig een uitboezeming voor den registerstoel der grammatica en der wijsneuserij te trekken.

Ware or nu al eens veel aan te merken geweest op den

Welkomstgroet, welke dr. HEIJN de beleefdheid had voor ons samen te stellen, het zonde altijd ongepast zijn geweest, hierop eene analyserende nalozing te houden, — het zonde geweest zijn eene uitboezeming van het oogenblik, die, zoo zij onder den indruk van dat oogenblik de gewenschte uitwerking had, reeds aan hare bestemming beantwoordde, en na het voorbijgaan van dat oogenblik had gedefungeerd, en, zoo wel voor de kritiek, als voor iedereen, naar half meer bestond, daar deszelfs andere heft de omstandigheden waren voorbijgegaan.

Dit is, echter, onzes iudicis, niet de Welkomstgroet van dr. HEIJN niet; wij achten dezelve te zijn, een gemeen, (eene groote verdienste voor eenen welkomstgroet,) krachtig, gelijk de compositie die aanduidt, en doelmatig, dat is juist die denkbeelden behoudende; welke wij, en ieder ebevooroordeelde, in dezen welkomstgroet zouden kunnen wenschen, en die door tijd, plaats en het byeenkomend personeel maar immer zoudt kunnen gebiecht worden.

Het krachtig keur begrip, — »Jubel lofd gij stad Arnhem, gij fierste van Gelders steden! Verhef u, wees trotsch op die eer, »wordt grooter om dien menschenstroom te kunnen bevatten en het krachtig lied uit vol, vreugdevol, »gemeed smelte aan één blijden welkomstgroet aan vallen.»

Wat wil men korter, duidelijker, eenvoudiger en meer naar waarheid?

Gelukkig ademen wij deze greep van den dichter; of, wat wil men anders, wat wil men veters, voor dit oogenblik geven? Die het kan, eilieve, bij loone ons zalks, door ons voor het volgende feest dat toe te zenden.

Maar nu, na de eerste hoorzitting van vreed en eergevoel eindigende in dien welkomstgroet, allen, die ons tot die voor ons dat geestelijken kwaden bieden, volgt in de landants volkomen het gevoelen, het behouden van de vereeniging der metzelen.

Zoo, aldus, zegt HEIJN, vereenigt ons (Hollands en Duitslands zonen) de Rijn, die over de wateren des Rijn's uit verskillende afgelegene, kleine en groote bronnen zijn oorsprong heeft, (de zee niet meer te scheiden geheel water, hoe verand, het is Duitsch of Hollandsch, hier des rivier's water draakende, daar der beandob gras vruchtbaarheid en geldk getande, zoo, gelyk, nog eens, vereenigt deze dag Duitslands en Hollands zonen, zee onafscheidbaar en een nuttig. Welann, wat de kunst het goddelijkst kan witsigten, ondragt en wut stichten, dat indge zij in Arnhem wullen oonen. Duizend harten vereenigt zij soedanig, dat zij, gelijk staande, maar éénen slag uitmaken. Gelykheid van hartslag ongelijk getand gevoel, uit de criticus toek ook wel als syoniemen beschouwen. De nu nog eens in krachtig keur den jubel herhandeld der statthare verheffing verkondigd, gewisste met de feestdag, en met de herhaling van den welkomstgroet aan alser geëindigd.

Besatten die hovenstaande, in de landants, solv quartet voorgedragen, worden geene denkbeelden? Is dat onzin? Of staat het er op niet wogelyk wij her hierberan omschrijven? Het is de verstandige, om dit nog te witten bewijzen. En de ugheske wereld moet dit voor denkbeelden, voor doelmatige, verstandige en liekere denkbeelden houden. Vereeniging en ont, onder een lieflijke, gepast en waarbeeld nitgedekt, voregbragt op onze vereeniging van Duitschers en Hollanders, wij denken, dat onze criticus de eenige is, die vermetel, hier, wat betoote kunnen heroren, waken, hij doet het en bewijst ons dan jebus medeet, nader met zijn persone kennis te maken. Het leet ons niet, de beoordeeling in bijzonderheden na te gaan; wanneer toch de geestige beoordeelaar van de woorden duizend harten eenen slag, zegt: des twee duizend harten twee slagen, dan wagen wij het niet ons hiertoe te witten, omdat een zeker gevoel van walging, reeds bij de eerste lezing door de haantheid van dien kost, ontstaan, ons doet vreesen, dat ons onwelvoegelijke uitboezemingen zouden ontsnappen, als wij in deze kleingestige pedante details gingen snuffelen.

Enige leden der Arnhemse Liedertafel.

(De redactie der Arnhemse Courant heeft de niet al de berispingen van den beoordeelaar van dr. HEIJN'S Welkomstgroet; velen, echter, kwamen

haar volkomen gevond voor en zij meende het zich zelve schuldig, de aanmerkingen te plaatsen, gelijk zij nu, zonder de gevoelens der inleedende deelen; ten blijke harer onpartijdigheid, de verdediging plaats.)

Advertentiën.

Heden bevindt ontijdig, doch spoedig, de heer Zoon L. C. P. VAN OPBUJSE, Beheerders van de Arnhem, den 25sten September 1847. D. VAN AALST.

Algemeene Kennisgeving.

Door den Notaris GODEFROY, op Donderdag den 7den October 1847, om 's morgens om 10 uur, in de Kraammarkt, te Arnhem, Erfhuishuize worden verkocht de INBOEDEL van wijlen den Heer P. SUZORW, bestaande hoofdzakelijk in:

Welluidende PIANO, SCHILDEBIJEN, VLOERBEDEKEN, en andere gladhouten MEUBELEN, SCHILDERIEN in olieverw, PRENTEN, ijzeren en andere LEDIKANTEN, SPIEGELS, BEDDEN, MATRASSEN, DEKENS, LINNEN en PELLEN, gemaakt GOUD, ZILVER en JUWELEN, MANE KLEEDEREN, KLOK, MANGEL, CUISINIERE, KOLOM-KAGCHELS, KOPER, TIN, enz. — Zultende de Goederen daags te voren, van 10 tot 12 ure, te zien zijn.

Tegen 10. November VERLANGEN MEN, bij eene Familie te Amsterdam, ter verzorging van drie nog zeer jonge kinderen, eene BONNE of KINDERMEID, Duitse of Zwitserse van geboorte, welke, echt reeds eenige jaren als zoodanig bij eene Hollandsche familie is werkzaam geweest, en van goede getuigen kan opgevoerd, en de Hollandsche taal wagt is. — Het loon naar bekwaamheid. — Adres X Y X Bureau Handelsblad. — Brieven franco.

RIJN- en IJSEL- STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Menstregeling voor de maand October 1847.

Van Arnhem naar Emmerik, Wezel, Dusseldorp en Keulen: elken Dingsdag en Donderdag, des middags om 4 uur.

Van Arnhem naar Emmerik, Wezel, en Dusseldorp: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des middags om 4 uur.

In correspondentie met den tweeden van Amsterdam aankomenden Spoortrain.

Van Keulen naar Dusseldorp, Wezel en Arnhem: elken Zaterdag en Donderdag, des avonds om 5 uur.

Van Dusseldorp naar Wezel en Arnhem: elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens om 8 uur.

In correspondentie met den laatste van Arnhem naar Utrecht en Amsterdam vertrekkenden Spoortrain.

Van Arnhem naar Donsborgh, Zutphen, Deventer, Zwolle en Kampen: elken Maandag, Woensdag en Zaterdag, des morgens om 8 uur.

Van Kampen naar Deventer, Zutphen, Donsborgh en Arnhem: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des morgens om 8 uur.

In correspondentie met den laatste van Arnhem naar Utrecht en Amsterdam vertrekkenden Spoortrain.

Marktprizen.

Nijmegen, 27 September 1847. Tarwe en Rogge vonden de eenglijde verhoogde prijzen gehegen koopers, nochtan liep de markt op het laatst flauwer af; voor Hooglandische Tarwe is 7 1/2 a 7 1/4, voor Gewone Oefesche en Inlandische 7 1/2 a 7 1/3, naar kwaliteit, besteed. — Rogge, 7 1/2 a 7 1/3, naar dengd. — Gerst en Haver vonden eenige begeerte voor Cleefland, ter einde nog aldaar te kunnen invoeren voor 1. October, op welk tijdstip men de hervatting van het vroeger bestaan hebbende, doch geschorscht inkomend, rege aldaar verwacht; voor Gerst werd 5.60 a 5.6 en voor Haver 2.50 a 2.75 besteed. — Boekweit is van 7.25 a 7.8 ter plaatselijke consumptie gekocht, doch slepende afgegaan. — Erwtet vonden veel begeerte; Graauwe 11 a 13.50, Groene 11 a 13, Witte 9 a 11.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 25 Sept. 2 El O Palm 4 Duim; gew. O. D. gev. 11 D. Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.